

Cele lekcji – wymagania ogólne

- podjęcie refleksji nad ważnością okresu narzeczeństwa w dojrzałym budowaniu relacji małżeńskiej;
- wskazanie na szanse i zagrożenia związane z okresem narzeczeństwa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wyjaśnia sens pojęcia „narzeczeństwo”;
- wymienia oraz omawia zachowania i postawy służące właściwemu przeżyciu okresu narzeczeństwa z perspektywy chrześcijańskiej.

Wartości

- właściwie przeżyty okres narzeczeństwa.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – internetowy research. Nauczyciel zapisuje na tablicy słowo „NARZECZEŃSTWO” i prosi, aby uczniowie znaleźli w internecie jego etymologię.

Podsumowanie: narzeczeństwo to okres poprzedzający małżeństwo, trwający od zaręczyn do ślubu. Językoznawcy wskazują, że wywodzi się ono od czasownika „narzec”, który oznaczał ‘przyrzec, obiecać’. Narzeczeństwo zatem to czas, kiedy dwoje przyrzeczonych sobie ludzi czeka na moment zaślubin. Czekać jednak można pasywnie lub aktywnie, biernie lub kreatywnie, miało lub z głębokim zaangażowaniem. Warto zdawać sobie sprawę z tego, jak czas narzeczeństwa powinni przeżywać chrześcijanie.

Rozwinięcie tematu

Metoda – gadająca ściana. Nauczyciel umieszcza w różnych miejscach sali kartony z napisami: „Chrześcijańscy narzeczeni powinni w czasie narzeczeństwa zwrócić uwagę na... , ponieważ...” oraz „Chrześcijańscy narzeczeni nie powinni w czasie narzeczeństwa... , ponieważ...”. Następnie rozdaje uczniom karteczki samoprzylepne i prosi, aby napisali na nich przynajmniej po jednej odpowiedzi (wraz z uzasadnieniem), a potem przyklepili je do odpowiedniego kartonu.

Po wykonaniu zadania nauczyciel zaprasza chętnych uczniów do odczytania odpowiedzi.

Podsumowanie: chrześcijańscy narzeczeni, rozpoczynając bezpośrednio przygotowanie do uroczystości zaślubin, pamiętają o tym, co zewnętrzne (stroje, fryzury, makijaż, dekoracja świątyni i sali weselnej, oprawa muzyczna ślubu i wesela, zaproszenia itd.), jednak pierwszeństwo dają temu, co istotne (rozeznanie wspólnej drogi życiowej poprzez modlitwę, katechezy przedmażeńskie, rozmowę w poradni rodzinnej, dialog narzeczeński, spowiedź sakramentalną).

Zakończenie

Słowo „narzeczeństwo” ma ten sam źródłosłów co słowo „narzekać”. Niektórzy ludzie, także ochrzczeni, narzekają na czas narzeczeństwa. Jednak ktoś, kto odkrył, czym ten czas może być, nigdy narzekać nie będzie. Jeśli temu, co pierwotne (przygotowanie duchowe), przyzna się pierwsze miejsce, to to, co wtórne (przygotowanie materialne), nigdy nie będzie męczyło lub rozczarowywało. Warto zatem przeżywać tak czas narzeczeństwa, aby go nie stracić, lecz by stał się on inwestycją w początek nowej drogi życia. Początek, nie koniec.

Notatka

Uczniowie formułują notatkę samodzielnie, uzupełniając pod koniec lekcji zdanie: „Z dzisiejszej lekcji warto zapamiętać, że...”.

Korelacja z edukacją szkolną

- wychowanie do życia w rodzinie – właściwe przygotowanie do pełnienia funkcji żony lub męża.